

KO JE KO

Jelena Angelovski (1980, Pančevo) diplomirala je, magistrirala i doktorirala na Filološkom fakultetu Univerziteta u Beogradu, na Katedri za srpsku književnost. Radila je kao bibliotekar u Gradskoj biblioteci u Pančevu, a od 2006. do 2018. kao nastavnik srpskog jezika u Osnovnoj školi „Jovan Jovanović Zmaj“ u Pančevu. Objavila je dve zajedničke knjige u okviru grupe za Kreativno pisanje Centra za stvaralaštvo mlađih, *Zadaci iz marljivosti* (2000) i *Dnevnik 2000* (2001). Više godina uredivala je Zbornik poezije i proze mlađih sa prostora bivše Jugoslavije *Rukopisi*. Od 2018. godine živi u Švajcarskoj, u blizini Ciriha, gde predaje maternji jezik i kulturu deci srpskog porekla. Kraće prozne beleške o svojim imigrantskim iskustvima objavljuje na blogu stelovanjeglave.com.

Vladimir Arsenić (1972, Beograd), magistrirao komparativnu književnost na Telavivskom univerzitetu. Bio je redovni je kritičar internet portala *e-novine.com*. Pisao za Treći program HRT-a, *booksa.hr*, *proletter.me*, *Quorum*, *Beton*, *Peščanik*, *versopolis.com*. Objavio je knjigu književnih kritika *Etike priповедanja* (2019). Tekstovi su mu prevodeni na slovenački i albanski. Prevodi sa engleskog i hebrejskog. Sa Srđanom Srdićem vodi Radionicu kreativnog pisanja u Topolskoj 18 i izdavačku kuću „Partizanska knjiga“. S priateljima ureduje književni časopis *Ulaznica* koji izlazi u Zrenjaninu.

Dejan Acović (1970, Gornji Milanovac) klasični je filolog, bibliotekar i književni prevodilac, član Udruženja književnih prevodilaca Srbije. Nakon poslova u obrazovanju i kulturi (Kulturni centar i Gimnazija u Gornjem Milanovcu), aktivnije se bavi književnim prevođenjem te objavljuje u serijskim i monografskim publikacijama. Prevodi sa starogrčkog, latinskog, francuskog, engleskog i savremenog grčkog jezika.

Aleksandra Batinić (1993, Smederevska Palanka), diplomirala je na Katedri za srpsku književnost

sa južnoslovenskim književnostima Filološkog fakulteta u Beogradu i trenutno je na master studijama. Dobitnica je nagrada „Milutin Bojić“, „Matićev šal“ i „Stražilovo“. Objavila je zbirke pesama *Antikitera* (2019) i *Malo prisustvo* (2019).

Harold Bloom (*Harold Bloom; 1930, Njujork, SAD – 2019, Nju Hejven, SAD*), američki književni kritičar, romanopisac i profesor humanistike na Univerzitetu Jejl. Od objavljuvanja njegove prve knjige 1959, objavio je više od dvadeset knjiga književne kritike, nekoliko knjiga o religiji i roman. Uradio je i napisao predgovore za nekoliko stotina zbornika tekstova vezanih za književnost i filozofiju za izdavačku kuću „Čelsi haus“. Njegove knjige su prevedene na više od četrdeset jezika. U javnosti je poznat pre svega kao branilac književnog kanona.

Jelena Budimirović, diplomirala je srpski jezik i književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu, a magistrirala je na Univerzitetu Novoj Gorici na modulu Kulturna istorija. Radi kao terminolog u sektoru za prevođenje Ministarstva za evropske integracije. Vodi prevodilačke radionice za studente slovenačkog jezika i članove Društva Slovenaca „Sava“. Njeni književni prevodi sa slovenačkog uključuju, između ostalog, roman *Boštanov let* Florjana Lipuša i *Intimno* Gabriele Babnik. Student je doktorskih studija na Filološkom fakultetu Univerziteta u Beogradu.

Pol A. Vatalaro (*Paul A. Vatalaro*), magistrirao engleski na Univerzitetu Mejna, a doktorirao na Njujorškom državnom univerzitetu u Bingamtonu. Predaje na Odseku za engleski jezik i književnost na Koledžu Merimak. Objavio studiju *Shelley's Music: Fantasy, Authority and the Object Voice* (2017).

Nikola Vujičić (1956, Velika Gradusa, Hrvatska), diplomirao je književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu, grupa za jugoslovenske književnosti i

srpskohrvatski jezik. Objavio je knjige pesama: *Tajanstveni strelac* (1980), *Novi prilozi za autobiografiju* (1983), *Disanje* (1988), *Čistilište* (1994), *Kad sam bio mali* (1995), *Prepoznavanje* (2002), *Zvuk tišine* (2008), *Novi prilozi za autobiografiju*, drugo, dopunjeno izdanje (2008), *Rasuti zvuk* (2009), *Dokle pogled dopire* (2010), *Dokle pogled dopire i nove pesme* (2012), *Svedočenje* (2014), *Skrivenosti* (2017) i *Soba, izabrane pesme / The room, selected Poems* (dvojezično srpski/engleski, 2019). Pesme su mu prevođene na engleski, nemački, francuski, španski, švedski, ruski, češki, slovački, japanski, mađarski, rumunski, poljski, jermenski, slovenački, makedonski. Prevodi sa ruskog. Dobitnik je nagrada: „Braća Micić“, Zmajeve nagrade Matice srpske, Disove nagrade, „Miroslav Antić“, „Đura Jakšić“, „Branko Miljković“, „Zaplanjski Orfej“, „Kondir Kosovke devojke“, „Skender Kulenović“, „Stevan Pešić“, „Zlatni suncokret“ i „Sava Mrkalj“. U izdanju Matice srpske, u biblioteci Zmajeva nagrada, objavljen je zbornik radova posvećen njegovoj poeziji pod naslovom *Poezija Nikole Vujičića* (2008). Objavljene su mu knjige izabranih pesama na rumunskom, poljskom, bugarskom i makedonskom jeziku. Član je Srpskog književnog društva i Srpskog P.E.N. centra. Radi kao urednik u „Službenom glasniku“. Živi u Beogradu.

Anja Gardinovački (1996, Novi Sad) apsolvent Odseka za romanistiku Filozofskog fakulteta Univerziteta u Novom Sadu.

Vladimir Gvozden (1972, Novi Sad) radi kao vanredni profesor na Odseku za komparativnu književnost na Filozofском fakultetu Univerziteta u Novom Sadu. Objavio je sledeće knjige: *Jovan Dučić putopisac: ogled iz imagologije* (2003), *Činovi prisvajanja: od teorije ka pragmatici teksta* (2005), *Književnost, kultura, utopija: ogledi* (2011), *Srpska putopisna kultura 1914–1940.* (2011), *Nine Serbian Poets/Devet srpskih pesnika* (antologija, 2012), *Književnost i otpor* (2015), *Anatomija robe: ogledi iz kritike političke ekonomije* (Sa Alparom Lošoncem, 2016) i *Komparativna književnost i kultura – kritički uvod* (2019); uredio je *Pregledni rečnik komparativne književnosti i kulture* (2011, zajedno sa Bojanom Stojanović Pantović i Miodragom Radovićem) i priredio temat *Polja* posvećen V. G. Zebaldu (2011). Prevodi sa engleskog jezika. Živi u Novom Sadu.

Nenad Gruijić (1954, Pančevo), diplomirao je na Odseku za jugoslovensku i opštu književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Bio je glavni i odgovorni urednik studentskog književnog lista *To jest* (1978–1980) i urednik poezije u *Glasu omladiće* 1980–1981. Objavio je preko trideset knjiga poezije, proze, eseja, kritika i polemika. Pesme su mu prevođene na ruski, engleski, nemački, francuski, italijanski, španski, jermenski, poljski, gruzijski, arapski, rumunski, švedski, češki, slovački, ukrajinski, mađarski, makedonski, rusinski i slovenački jezik. Dobitnik je brojnih nagrada i priznanja za svoj književni rad. Živi u Novom Sadu i radi kao direktor pesničke institucije Brankovo kolo u Sremskim Karlovcima.

Dejan Ilić (1961, Travnik), od 1969. živi u Beogradu, završio je italijanski jezik i književnost. Objavio sledeće knjige poezije: *Figure* (1995), *U boji bez tona* (1998), *Lisabon* (2001), *Duvanski put* (2003), *Kvart* (2005), *Iz vikenda* (2008), *Linije bega [izabrane pesme 1995–2008]* (2011), *Katastar* (2013) i *Dolina Plistos* (2017). Bavi se književnim prevođenjem. Za svoju poeziju i prevođenje poezije dobio nagrade „Đura Jakšić“, „Branko Miljković“, „Meša Selimović“ i „Miloš N. Đurić“. Živi u Beogradu.

Radmila Gikić Petrović (1951, Vrbas), piše prozu. Objavljene knjige: *Otvorite Jelenine prozore* (1978), *Namaste, Indijo* (1984; putopisna proza, prevedena na rusinski 1986), *U Fruškoj gori 1854* (1985; dnevnik Milice Stojadinović Srpkinje), *Milica–Vuk–Mina* (1987), *Razgovori o Indiji* (1989), *Prepisaka Milice Stojadinović Srpkinje sa savremenicima* (1991), *Iskustva proze* (1993; razgovori sa proznim piscima), *Tokovi savremene proze* (2002; razgovori sa proznim piscima), *U potrazi za glavnim junakom* (2003; priče), *Srpkinjin krug kredom*, (2006; pesme i proza posvećeni Milici Stojadinović Srpkinji), *Bibliografija raddova o Milici Stojadinović Srpkinji* (2007), *Dnevnik Anke Obrenović* (2007), *Likovi u Dnevniku Anke Obrenović* (2007), *Zdravo, Indijo* (2008), *Život i književno delo Milice Stojadinović Srpkinje* (2010), *Stara priča* (2013, priče), *Koreja post scriptum* (2014), *A gde je Čehov? – razgovori o prozi* (2015), *Vijetnam i devet zmajeva* (2016) i *Kritika pamćenja* (2017). Dobitnica je nagrada: „Slobodna Vojvodina“, „Iskra kulture“, „Povelja za višegodišnji stvaralački i naučni doprinos“, „Medalja kulture za očuvanje kulturnog nasleđa“. Živi u Novom Sadu.

Vladislava Gordić Petković (1967, Sremska Mitrovica), redovna profesorka engleske i američke književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde drži kurseve iz oblasti šekspirologije i savremenog angloameričkog prognog stvaralaštva. Bavi se književnom teorijom i istorijom, književnom kritikom, publicistikom i prevodenjem sa engleskog. Magistrirala je na prozi Rejmonda Karvera na Filološkom fakultetu u Beogradu godine 1994, a doktorirala na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu 1998. na temi „Priča i pripovedanje u kratkoj prozi Ernesta Hemingveja“. U najviše akademsko zvanje, zvanje redovnog profesora, izabrana je u oktobru 2008. godine. Piše studije, eseje, književnu kritiku i prevodi s engleskog (S. Džouns, E. Biti, E. Bardžis, E. Hemingvej, V. Šekspir, V. Alen i dr.). Objavljene knjige: *Sintaksa tišine: poetika Rejmonda Karvera* (1995), *Hemingvej – poetika kratke priče* (2000) *Korespondencija – tokovi i likovi postmoderne proze* (2000), *Virtuelna književnost* (2004), *Književnost i svakodnevica* (2007), *Virtuelna književnost II* (2007), *Na ženskom kontinentu* (2007) *Formatiranje* (2009), *Mistika i mehanika* (2010) *Uvod u rodne teorije (udžbenik, grupa autora)* (2011). Živi u Novom Sadu.

Lidija Dimkovska (1971, Skoplje), pesnikinja, prozna spisateljica i prevoditeljka, doktorirala je rumunsku književnost na Univerzitetu u Bukureštu, gde je nekoliko godina i radila kao lektorka za makedonski jezik i književnost. Predavala je svetsku književnost na Univerzitetu u Novoj Gorici, a sada živi kao slobodni umetnik i prevoditeljka slovenačke i rumunske književnosti u Ljubljani. Objavila je šest pesničkih zbirk. Dobitница je nemačke nagrade za poeziju „Hubert Burda“ i rumunskih pesničkih nagrada „Poesis“ i „Todor Argezi“. Njeni romani *Skrivena kamera* (2004) i *Rezervni život* (2012) dobili su nagradu Društva pisaca Makedonije za najbolje prozne knjige, a *Rezervni život* i nagradu za književnost Evropske unije (2013). Objavila je i roman *No-ui* (2016).

Nikola Đoković (1978, Kragujevac), diplomirao na Grupi za srpski jezik i književnost Filološkog fakulteta u Beogradu (odeljenje u Kragujevcu). U okviru projekta razmene studenata Basileus, studirao na postdiplomskim studijama u Zagrebu, na Odsjeku za komparativnu književnost, film i izved-

bene umjetnosti Filozofskog fakulteta. Učestvovao na prvom modulu projekta *Critisize this!*, koji je okupljaо mlade kritičare iz regionala bivše Jugoslavije. Objavio zbirku poezije *Zid gneva* (2014).

Dorđe Đurđević (1994, Kragujevac), istraživač-pripravnik i doktorand na Filološko-umetničkom fakultetu. Objavio je više naučnih radova i prevod altermodernističkog manifesta. Godine 2017–2018. držao je jednosemestralni kurs Realioznawstwo (Srpska kultura i običaji), kao i vežbe na predmetima vezanim za studije srpskog jezika kao strang na Katedri za srpsko-hrvatsku filologiju Instituta za slavistiku Univerziteta u Vroclavu (Poljska). Predmet njegovih interesovanja jeste teopoetika, posebno angelologija i mariologija u književnosti.

Filip Žakote (Philippe Jaccottet; 1925, Mudon, Švajcarska), studirao je u Lozani, potom u periodu 1946–1952 živi u Parizu. Nakon toga, godine 1953, sa suprugom slikarkom An-Mari Hesler i dvoje dece, seli se u mestašce Grinjan (regija Drom, u Provansi) u vreme kad mu izlazi druga, a prva značajna, zbirka *Kukuvija i druge pesme*. Iako u kontaktu s francuskim pesnicima kao što su Ponž, Bonfoa, Buše, Di-pen, neće se uključiti u književni život Pariza, očaran svetlosnim predelima Grinjana, ostaće tamo sve do danas, već više od pola veka. Pesnik je „mesta“ i „stanovanja“ u svetu. Zbirke pesama: *Kukuvija i druge pesme* (1953), *Neuk* (1958), *Lahori* (1967), knjiga izabranih pesama *Poezija 1946–1967* (1971) s predgovorom Žana Starobinskog, *U zimskoj svetlosti* (1977), *Misli pod oblacima* (1983). Autor je brojnih knjiga poetskih proza (često „prošaranih“ stihovima): *Šetnja pod drvećem* (1957), *Elementi jednog sna* (1961), *Tama* (1961), *Predeli Grinjana* (1964), *Predeli sa odsutnim figurama* (1970), *Kroz voćnjak* (1975), *Zelena sveska* (1990), *Posle mnoga godina* (1994), *Pa ipak* (2001), *Beleške iz jaruge* (2001), *Boja zemlje* (2009); kao i dva poetska dnevnika, *Rasejavanje [1954–1979]* (1984) i *Drugo rasejavanje [1980–1994]* (1996). Prevodilac Mana, Muzila, Helderlina, Rilkea, Gongore, Homera, Ungaretija, Leopardija...

Andelko Zablaćanski (1959, Glušci), piše poeziju, aforizme i kratke priče. Dosad je objavio devet knjiga. Prevoden je na ruski, beloruski, engleski, bugarski i makedonski jezik. Prevodi poeziju

s ruskog jezika. Nagrađivan je za poeziju u Rusiji, a za kratku priču u Srbiji. Pokretač je i glavni urednik časopisa za književnost *Suština poetike*. Član je Udruženja književnika Srbije. Živi i stvara u Glušćima.

Lenka Zabrdac (1996, Novi Sad), apsolvent Odseka za romanistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu.

Dejan Ilić (1961, Travnik), od 1969. živi u Beogradu, završio je italijanski jezik i književnost. Objavio sledeće knjige poezije: *Figure* (1995), *U boji bez tona* (1998), *Lisabon* (2001), *Duvanski put* (2003), *Kvart* (2005), *Iz vikenda* (2008), *Linje bega [izabrane pesme 1995–2008]* (2011), *Katastar* (2013) i *Dolina Plistos* (2017). Bavi se književnim prevođenjem. Za svoju poeziju i prevođenje poezije dobio nagrade „Đura Jakšić“, „Branko Miljković“, „Meša Selimović“ i „Miloš N. Đurić“.

Danijela Jovanović (1975, Šabac), diplomirala je na Odeljenju za istoriju Filozofskog fakulteta u Beogradu. Objavljen joj je roman *Vatra* (2008); istorijska studija *Romi u Jevrejskom logoru Zemun 1941–1942* (2012); zbirka poezije *Red ovoga, red onoga* (2018) i knjige prevoda: *Afroamerička poezija*, izbor i prevod (2015); Brajan Henri, *Karantin* (2010); Enes Halilović, *Leaves on Water* (2009). Živi u Beogradu.

Nataša Kampmark (1974, Foča), magistrirala je i doktorirala na Odseku za anglistiku na Filozofском fakultetu u Novom Sadu. Objavila je studiju o savremenoj australijskoj prozi pod naslovom *Trilica australijske proze* (2004) i zajedno sa Majklom Vajldingom priredila antologiju savremene australijske proze *Priče iz bezvremene zemlje* (2012). Živi u Melburnu.

Džeјn Kenjon (*Jane Kanyon*; 1947, En Arbor, Michigan, SAD – 1995, Vilmot, Nju Hempšir, SAD), u rodnom gradu završila je osnovne i postdiplomske studije. Tokom studija upoznala je američkog pjesnika Donald Hola koji joj je bio predavač na fakultetu. Nakon udaje za njega sele se na farmu u Nju Hempširu gde je provela ostatak života. Objavila je četiri zbirke poezije i zbirku poezije Ane Ahmatove koju je prevela na engleski jezik. Posthumno je ob-

javljena još jedna zbirka njene poezija kao i knjiga eseja i članaka koje je objavljivala u časopisima. Objavljene knjige: *From Room to Room* (1978), *The Boat of Quiet Hours* (1986), *Let Evening Come* (1990), *Constance*, (1993), *Otherwise: New and Selected Poems* (1996), *A Hundred White Daffodils* (1999), *Twenty Poems of Anna Akhmatova* (1985).

Bojana Kovačević Petrović (1971, Zrenjanin), diplomirala je, magistrirala i doktorirala španski jezik i hispanske književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Radi kao asistentkinja na Odseku za romanistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Prevela je dela Karlosa Fuentesa, Eduarda Mendose, Ernesta Sabata, Marija Vargasa Ljose, Soe Valdes... kao i petnaestak pozorišnih komada i veliki broj filmova holivudske produkcije. Odabrala je, priredila i većim delom prevela dvotomnu antologiju hispanoameričke priče *Večita smrt od ljubavi jača* (2011, 2012), kojom je obuhvaćeno pedeset pisaca Južne i Srednje Amerike. Član je Udruženja književnih prevodilaca Srbije. Živi u Novom Sadu.

Andrija Lavrek (1964, Novi Sad), piše članke, priče, pripovetke. Prevodi sa svih ruskih (rosijski, ukrajinski, beloruski, rusinski, staroruski) i sa poljskog jezika. Do sada je objavio 38 knjiga prevoda (Bulgakov, Vojnović, Zamjatin, Grosman, Zinovjev, Lihačov, Solovjov, Lomonosov, *Enciklopedija književnih junaka...* sve kao Andrij Lavrik) i zbirku priča *Prepariranje istorije* (2008). Živi u Novom Sadu.

Boris Lazić (1967, Pariz, Francuska), doktor slavistike. Piše poeziju, prozu, eseje i kritiku, prevodi sa francuskog, engleskog kao i na francuski. Knjige pesama – *Posrnuće* (1994), *Okeanija* (1997), *Zapis o beskraju* (sa Goranom Stojanovićem, 1999), *Psalmi inovernog* (2002), *Pesme lutanja i sete* (2008), *Orfej na limesu* (2012), *Kapi slasti* (2013), *Kanonske pesme* (2016) i *Unutarnji pejzaž* (2019); knjige putopisne proze i eseja – *Beleške o Arkadiji* (2000), *Turski divan* (2005); *Vrt zatočenika – uporedne studije iz devete umetnosti* (2010); romani – *Gubilište* (2007), *Pank umire* (2013). Priredio i preveo antologiju poezije staroga Meksika *Leptiri od opsidijana i žada* (2010; 2016). Kao slavista, predavao je na francuskim Univerzitetima Lil 3, Pariz-4 Sorbona, Inalko, a danas radi kao lektor srpskog jezika i književnosti na Uni-

verzitetu u Eks an Provansu. Priredio i preveo na francuski Njegoševu *Luču mikrokozma* (P. P. Njegoš, *La lumière du microcosme*. 2000; 2002; 2010) i Gorski vijenac (P. P. Njegoš, *Les lauriers de la Montagne*, 2018); antologiju savremene srpske poezije *Anthologie de la poésie serbe contemporaine* (2010) kao i antologiju srpske srednjovekovne poezije *Anthologie de la poésie serbe médiévale* (2011). Živi u Nici.

Davorin Lenko (1984, Slovenj Gradec, Slovenija), slovenački pisac i muzički kritičar. Diplomirao je komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Ljubljani. Objavio je sledeće knjige: *Telesa v temi* (roman, 2013), *Postopoma zapuščati Misanropolis* (kratka proza, 2016), *Bela pritlikavka* (roman, 2018) i *Psihoporn* (kratka proza, 2020). Dobitnik je više priznanja za svoje stvaralaštvo, između ostalih Kerstnikove nagrade i Nagrade „Kritičko sito“.

Silver Lotringer (*Sylvère Lotringer*; 1938, Pariz, Francuska), književni kritičar i teoretičar kulture. Najpoznatiji je po sintetizovanju francuske teorije, kao urednik nezavisne izdavačke kuće *Semiotext(e)*, s američkim književnim, kulturnim i arhitektonskim avangardnim pokretima, kao i po tumačenjima francuske teorije u kontekstu 21. veka. Trenutno radi kao profesor emeritus na Univerzitetu Kolumbija. Zajedno s Polom Viriliom napisao je: *Crepuscular Dawn* (2002) i *The Accident of Art* (2005), a sa Žanom Bodrijarom *Forget Foucault* (1986), *Oublier Artaud* (2005) i *The Conspiracy of Art* (2005).

Andrij Ljubka (Andriū Liobka; 1987, Riga, Letonija), ukrajinski prozni pisac, pesnik, prevodilac i eseista. Dugo je živeo u Vinogradovu, danas živi u Užgorodu. Autor knjiga poezije *Osam meseci šizofrenije* (2007), *Terorizam: uputstvo za upotrebu* (2008) i *Četrdeset dolara plus napojnica* (2012); romana *Karbido* (2015) i *Tvoj pogled, Čo Čo san* (2018); zbirki priča *Kiler* (2012), *Soba za tugu* (2016) i *Saudade* (2017), i zbirke eseja *Spavati sa ženama* (2014). Preveo je nekoliko knjiga sa poljskog, a sa srpskog romane *Komo Srđana Valjarevića, Fama o biciklistima Svetislava Basare, Koncert Muharema Bazdulja, Otac Miljenka Jergovića*. Dobitnik je više ukrajinskih i međunarodnih književnih priznanja i jedan od urednika nekoliko ukrajinskih i međunarodnih festivala po-

ezije. Prevoden je na engleski, nemački, portugalski, srpski, ruski, beloruski, češki i poljski jezik.

Mirko Magarašević (1946, Beograd), pesnik, eseista, književni kritičar, putopisac i urednik. Objavio je knjige pesama: *Pogoci za vuče i druge oči* (1969), *Povorka trougla* 1999 (1971), *Serke besmrtnosti* (1975), *Sjaj Vavilona* (1980), *Zagoneti večnosti* (1984), *Varvarija* (1988), *Glasovi Kosova* (1990), *Strele Erosove* (1995), *Dante u paklu* (1999), *Molbenik Svetog Save* (1999), *Naš vrli, domaći svet* (2006), *Svetosavski kalem* (2007), *Sjaj Vavilona i komentari* (2009), *Pev sirena* (2018); knjige proze: *Prizivanje senki* (2014), *Dositejev hod – knjiga pesama posvećena Dositeju Obradoviću* (2015), *Ode i pokude* (2016), *Beogradske baštice* (2019); knjige eseja: *Znaci duha podneblja* (1979), *Hadrijan, Margerite Jursenar* (1988), *Svetlosti književnosti* (1991), *Pesnik Dositej* (1992), *Pesničko pamćenje* (1993), *Duh i dah Beograda* (2007), *Evropski pesnici* (2010), *Jovan Hristić, izbliza – portret književnog prijateljstva* (2010), *Turska pisma – putopisi* (2012), *Srpska kritička poezija* (2013), *Tragom Crnjaninskog* (2014), *I nova turska pisma – putopisi* (2015), *Čija je istina?* (2017), *Pesnički svet Ezre Paunda* (2019). Pokretač grupe književnih kritičara, intelektualaca i pisaca oko udruženja „Isidora Sekulić“ (osnovanog 1995) koje održava godišnje književno- -naučne skupove „Isidorini dani“ u zajednici sa Kolarčevom zadužbinom. Glavni urednik i osnivač časopisa „Isidorijana“. Živi u Beogradu.

Kejt Makord (Kate MacCord), diplomirala antropologiju na Pitsburškom univerzitetu, magistrirala studije ljudske evolucije na Kembridžu, a doktorirala istoriju i filozofiju nauke na Državnom univerzitetu Arizone.

Džeđn Mejnšajn (Jane Maienschein, 1950, Tennesi, SAD), profesorka i direktorka Centra za biologiju i društvo na Državnom univerzitetu Arizone. Diplomirala je na Jejlu, a doktorirala na Univerzitetu Indijane.

Maja Mijailović (1995, Šabac), apsolvent Odseka za romanistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Tokom sve četiri godine studiranja bila je član Studentskog parlamenta i volontirala u mnogim studentskim dešavanjima.

Dajana Milovanov (1993), trenutno pohađa doktorske studije na Odseku za komparativnu književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Živi u Bečeju.

Ana Miloš (1992, Beograd), dobitnica je Nagrade „Miodrag Borisavljević“ (2016) za najbolju kratku priču i Nagrade „Đura Đukanov“ za najbolju zbirku kratkih priča. Zbirku pripovedaka *Kraj raspusta* objavila je 2019. godine. Živi u Beogradu.

Sanja Milašinović (1997, Sremska Mitrovica), apsolvent Odseka za romanistiku Filozofskog fakulteta Univerziteta u Novom Sadu.

Anja Mitić (1998, Novi Sad), diplomirala je na Odseku za romanistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu 2020. godine. Volonter pri Francuskom institutu u Novom Sadu. Prevodilac za *Le monde diplomatique* u izdanju Nedeljnika.

Jovan Nikolić (1955, Beograd), piše liriku, prozu i pozorišne komade, tekstove za filmsku muziku i libreta. Objavio je sledeće zbirke pesama: *Gost niotkuda* (1982), *Đurđevdan* (1987), *Neću da se rodim* (1991), *Oči pokojnog jagnjeta* (1993), *Telo i okolina* (1994), *Male noćne pesme* (1998) *Hotel Nikaragva* (poetska proza, 2017) i *Senke bez porekla – izabrane pesme* (2018). Na nemačkom su mu objavljene sledeće knjige: *Zimmer mit Rad* (pesme i proza, 2004; *Soba sa točkom*, izdanje na srpskom jeziku, 2011) i *Weisser Rabe, schwarzes Lamm/Crna vrana, belo jaganje* (proza, 2006). Od 1999. živi u Kelnu, gde radi za jedno udruženje koja se bavi integracijom romske dece u nemačko društvo. U Srbiji je nagrađivan za svoj književni rad, a u nemačkom govornom području mu je dodeljeno nekoliko književnih nagrada i stipendija.

Marijana Nikolić (1996, Šabac), apsolvent Odseka za romanistiku Filozofskog fakulteta Univerziteta u Novom Sadu.

Katarina Pantović (1994, Beograd), osnovne i master akademske studije završila je na Odseku za komparativnu književnost sa teorijom književnosti na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Novom Sadu, gde je trenutno na doktorskim studijama. Piše

i objavljuje književnu kritiku, esejistiku, naučne rade dove i poeziju u periodici i naučnim zbornicima. *Unutrašnje nevreme* (2019) njena je prva pesnička zbirka. Za svoju poeziju, naučni rad i uspeh tokom studija dobila je brojne nagrade. Član je uredničkog odbora izdavačke kuće Treći trg. Živi u Beogradu.

Simona Perović (1998, Podgorica), apsolvent Odseka za romanistiku Filozofskog fakulteta Univerziteta u Novom Sadu.

Edin Pobrić, redovni profesor na Filozofском fakultetu Univerziteta u Sarajevu. Područje stručnog i naučnog interesovanja etablira se kroz savremene književne teorije, semiotiku, intersemiotičko prevođenje, teorije kulture, istoriju književnosti/komparativistiku, teorije umjetnosti. Na Odsjeku za komparativnu književnost predaje predmete: Teorija kulture i umjetnosti 1 i 2, Prostor i vrijeme u književnosti 1 i 2, Esejistika, Poetika romana, Ikoničko pripovijedanje. Na Odsjecima za dramaturgiju, glumu i produkciju Akademije scenskih umjetnosti u Sarajevu predaje predmete Osnovi teorije umjetnosti 1 i 2. Autor je četiri naučne knjige: *Vrijeme u romanu : od realizma do postmoderne* (2006), *Univerzum simpatije : od slučaja do nužnosti : književni i književno-teorijski diskurs Umberta Eka* (2010), *Priča i ideologija : semiotika književnosti* (2016), *Roman i manirizmi moderne : znak i znanje* (2018). Objavio je oko četrdesetak naučnih i stručnih radova u časopisima u zemlji i inostranstvu. Bio je član PEN centra BiH i ujedno predsednik Skupštine u periodu 2014–2017. godine, te glavni urednik časopisa za književnu i umetničku kritiku *Novi izraz* u istom periodu. Živi i radi u Sarajevu.

Angelina Popović (1996, Šabac), apsolvent Odseka za romanistiku Filozofskog fakulteta Univerziteta u Novom Sadu.

Borjana Prošev Oliver (1962, Zagreb), na Filološkom fakultetu Univerziteta u Skoplju 1985. godine diplomirala je opštu i komparativnu književnost, a doktorirala je 2009. na Filozofском fakultetu Sveučilišta u Zagrebu na temu „Egzil u makedonskoj književnosti“. Nakon diplome radila je kao honorarna suradnica na Trećem programu Makedonskog radija te u Redakciji za kulturu i umetnost

Makedonske radio-televizije. Od 1986. godine radi kao viša lektorka na Katedri za makedonski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Bavi se književnoteorijskim i lingvističkim hrvatsko-makedonskim komparatističkim temama. S kolegicom Dijanom Vlatković napisala je prvi veliki dvojezični hrvatsko-makedonski objasnidbeni rječnik, koji je 2015. objavila Matica Makedonaca u Hrvatskoj. Bavi se književnim i znanstvenim prijevodom s hrvatskog i makedonskog jezika kao polazišnim i cilnjim.

Jelena Radovanović (1972, Bor), diplomirala na Odseku za anglistiku Filološkog fakulteta u Beogradu. Živi u Nemačkoj od 2002. godine i bavi se prevodilaštвom i predavanjem jezika odraslima na institutima za učenje stranih jezika. Objavljene knjige poezije: *Povremeni prekidi sa zujanjem* (2000), *Sitne iznutrice* (2002), *Džibra* (2006) i *Otvoreni prelomi* (2012).

Ivana Rogar (1978, Zagreb), diplomirala je komparativnu književnost i engleski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, gde je upisala postdiplomske studije iz komparativne književnosti. Urednica je u časopisima *Quorum* i *Fantom slobode*, *Libra Libera*, te u izdavačkoj kući „Dürieux“. Uredila je više časopisnih temata iz područja književne teorije i savremene književnosti. Objavila je dve zbirke priča *Tamno ogledalo* (2014) i *Tumačenje snova* (2016, Nagrada „Janko Polić Kamov“), kao i roman *Grad, pepeo* (2020). Prevodi s engleskog jezika. Živi u Zagrebu.

Žarka Svirčev (1983, Senta), naučna je saradnica u Institutu za književnost i umetnost u Beogradu. Osnovne i master studije je završila na Odseku za srpsku književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Doktorirala je na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavila je naučne monografije: „Ah, taj identitet!“ – *Dekonstrukcija rodnih stereotipa u stvaralaštvu Dubravke Ugrešić* (2010), *Vinaverova književna republika* (2017), *Portret prethodnice: Draga Đejanović* (2018) i *Avangardistkinje – Ogledi o (srpskoj) ženskoj avangardnoj književnosti* (2018).

Zorana Simić (1992, Brus), doktorantkinja je na Filološkom fakultetu Univerziteta u Beogradu, gde

je završila i osnovne i master studije (Opšta književnost i teorija književnosti). Trenutno je angažovana na projektu Instituta za književnost i umetnost namenjenom izučavanju književne periodike, kao stipendistkinja Ministarstva prosvete, nauke i tehnološkog razvoja. Živi u Beogradu.

Srđan Srdić (1977, Kikinda), diplomirao je na Katedri za opštu književnost i teoriju književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Na istom fakultetu je odbranio doktorsku tezu *Odnos fikcije i stvarnosti u Džonatanu Swiftu*. Zaposlen je u Gimnaziji „Dušan Vasiljev“ u Kikindi i na mestu koordinadora istoimenog severnobanatskog Centra za talente. Volonterski uređuje deo književnog programa za potrebe Narodne biblioteke „Jovan Popović“ iz Kikinde, pri kojoj je oformio Radionicu kreativnog čitanja. Glavni je urednik međunarodnog festivala kratke priče *Kikinda Short*. S Vladimirom Arsenićem vodi Radionicu kreativnog pisanja u Beogradskom čitalištu, a zajedno su i osnivači izdavačke kuće „Partizanska knjiga“. Radio je u redakcijama više književnih časopisa, a poslednjih nekoliko godina aktivno se bavi uredničkim poslom, specifično regionalnom i anglosaksonskom prozom. Jedan je od pobednika konkursa za najbolju neobjavljenu priču internet sajta www.bestseller.net, a dobitnik je i prve nagrade za prozu na konkursu zrenjaninskog časopisa „Ulaznica“ (2007), stipendije Fonda „Borislav Pekić“, te nagrada „Biljana Jovanović“ i „Edo Budiša“. Objavio je romane *Mrtvo polje* (2010), *Satori* (2013) i *Srebrna magla pada* (2017), zbirke priča *Espirando* (2011) i *Sagorevanja* (2014), kao i knjigu eseja *Zapis i čitanja* (2014).

Džordž Stajner (George Steiner; 1929, Pariz, Francuska – 2020, Kembridž, Velika Britanija), godine 1940. se sa porodicom preselio u SAD. Školovao se u Parizu i Njujorku, a studirao je u Čikagu, zatim na Harvardu i Oksfordu. Radio je na Princetonu i Kembridžu, a zatim je predavao englesku i komparativnu književnost na Ženevskom univerzitetu, komparativnu književnost na Oksfordu i poeziju na Harvardu. Napisao je *Tolstoy or Dostoevsky* (1958), *The Death of Tragedy* (1961), *In Bluebeard's Castle: Some Notes Towards the Redefinition of Culture* (1971), *After Babel* (1975), *The Portage to San Cri-* stobal of AH (1981), *Proofs and Three Parables* (1992),

Errata: an Examined Life (1997), *Grammars of Creation* (2001) i mnoga druga dela koja uključuju eseje, studije, monografije, ali i poeziju i prozu.

Kristina Stojanović (1997, Bijeljina), apsolvent Odseka za romanistiku Filozofskog fakulteta Univerziteta u Novom Sadu.

Miroljub Todorović (1940, Skoplje), osnivač je i teoretičar srpskog (jugoslovenskog) neoavangardnog stvaralačkog pokreta signalizam. Diplomirao je na Pravnom fakultetu u Beogradu. Radio je kao novinar, profesor u srednjoj školi, sekretar redakcije, urednik časopisa i savetnik za međurepubličku i međunarodnu kulturnu saradnju u Ministarstvu kulture Republike Srbije. Godine 1982. otiašao je u penziju i u potpunosti se posvetio književnom i umetničkom radu. Poezija, eseji i intermedijalni radovi Miroljuba Todorovića objavljeni su na više jezika u antologijama, zbornicima, katalozima, listovima, časopisima i internet portalima u Evropi, Severnoj i Južnoj Americi, Australiji, Južnoj Koreji i Japalu. Kao umetnik, imao je četraest samostalnih izložbi i izlagao je na preko šest stotina kolek-

tivnih međunarodnih izložbi crteža, kolaža, vizuelne poezije, mejl-arta i konceptualne umetnosti. Objavio je preko pedeset knjiga poezije i još četrdesetak knjiga proze, eseja, polemika i dr. Dobitnik je više nagrada i priznanja za svoj rad, između ostalog „Pavle Marković Adamov“, „Oskar Davičo“, „Todor Manojlović“, Vukove nagrade, Nagrade Vukove zadužbine, Povelje za životno delo Udruženja književnika Srbije i drugih.

Ksenija Ukropina (1997, Novi Sad), apsolvent Odseka za romanistiku Filozofskog fakulteta Univerziteta u Novom Sadu.

Dragoslav Hadži Tančić (1938, Leskovac), završio je Pravni fakultet u Beogradu. Objavio je sledeće knjige priča: *Tajna crnog luka* (1992), *Smrtonosne i drugolike priče* (1995), *Grčko slovo* (1999), *Maštilo nove učenosti* (2006), *U slavu lažnog svedočenja* (2006), *Plesač tanga u ostavci* (2009), *Iz donjeg sveta ljubavi* (2012), *Trpljenje priče* (2016), *Traganje za crnom kutijom sna (konačne verzije i nove priče)* (2017), *Događaj u botaničkoj bašti* (2018), *Moje srce pleše na vetr* (2019). Živi u Beogradu.